

2007
1985
75

Maanantai 2.6.2008

SYDÄN-HÄMEEN LEHTI

7

Maljan hyvälle muistoille nostivat Sirkka-Liisa Saksala (vas.), Raija Sjöström, Ilkka Ala-Viitala, Pentti Jokinen ja Leena Tuominen-Saarela.

Hullun vuoden ylioppilaat tapasivat

Fäivi Heinonen

Opettaja **Maija-Liisa Heikkilä**, hammaslääkäri **Outi Korkeila** ja poliisi **Eero Marttila** tapasivat Aitoon Kirkastusjuhilla ja rupesivat suunnittelemaan 1968 ylioppilaaksi päässeiden tapamista. Mainio syy olisi ollut 40-vuotisjuhla, mutta Eero Marttila esitti paremman syyn:

– Mitäs jos pidettäisiin luokkakokous ennen kuin kaikki kuollaan.

Kolmikön lisäksi luokkakokousta järjesteli **Mikko Iisakkila**. Ensin metsästettiin nimet ja osoitteet. Se ei ollut helppoa. Varsinkin naisten löytäminen vei aikaa, sillä maan tapa oli, että nainen otti avioituessaan miehen sukunimen. 1968 ylioppilaaksi

he lähtivät opiskelemaan ja valmistuttuaan he menivät töihin. Ei puhuttakaan välivuosista tai pyrähtelyistä sinne tänne kokeilemaan, viehättäisikö tämä tai tuo opintosuunta. Ja töitä riitti jokaiselle. Koulutusta vastaava työ oli itsestäänselvyys.

Mitä heistä sitten tuli? Naisista opettajia, sairaanhoitajia ja pari yrittäjää. Miehistä insinöörejä, poliiseja ja kauppamiehiä.

Useimmat kertoivat olleensa uskollisia samalle työnantajalle. Kun töihin päästiin, ollaan samassa työpaikassa edelleen.

– Ja siltä näyttää, että tästä samasta työpaikasta jään eläkkeellekin. Tiedän jo tarkkan päivämäärän. Se on 16.12.2012.

Monet olivat olleet saman

työnantajan palveluksessa yli 20 vuotta. Ennätystä Huippuun kokoontuneiden joukossa pitäneen hallussaan **Leo Koppa**, joka aloitti Pälkäneen kunnansihteerinä 1973 ja on edelleen samassa talossa, mutta titteli on hallintojohtaja.

Uskollinen koululle oli myös 8 B:n luokanvalvoja **Erkki Hylli**, joka kävi ensin Pälkäneen yhteiskoulua yhdeksän vuotta, ”kun se oli poikien tapa” ja työskenteli sitten samassa koulussa opettajana ja rehtorina 40 vuotta.

Erkki Hylli hauskuutti entisiä oppilaitaan kertomalla opettajas- ta, joka läksiäispuheessaan sanoi, että neljästi on koulua uudistettu.

– Mutta mitään se ei ole minun työhöni vaikuttanut.

Virkamies pankkiin

Vuosikymmenten jälkeen Pälkäneelle palannut Mikko Iisakkila kertoi värikkäästi elämästään ylioppilaskirjoitusten jälkeen ja tunnusti jopa päässeensä vasta syksyllä ylioppilaaksi.

– Todistukseni ei ollut kovin hyvä, mutta halusin Helsingin Yliopiston maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan.

Ensimmäisellä yrittämisellä hän ei sinne päässyt, eikä vielä toisellakaan, mutta silloin hän oli jo 7. vara ja pääsi peruutusten vuoksi opiskelemaan.

– Kun pääsin, niin päätin opiskella nopeasti ja valmistuin kolmessa ja puolessa vuodessa.

Mikko Iisakkila urautui val-

tion virkamieheksi ja tuli tutuksi myös julkisuuden kanssa. *Hymy*-lehti määritteli hänet kallispalkkaiseksi virkamieheksi, joka tekee tyhmiä päätöksiä.

– Päätin, että kahden hanhen pito pakettipellolla ei ole sallittua.

Maa- ja metsätalousministeriöstä mies päätyi maatalousalan järjestöihin. Mikko Iisakkila kertoi tyttärensä asustavan Strassbour- gissa ja arvioi, että nuorten touhu on paljon globaalimpaa kuin 1968 ylioppilaaksi päässeiden.

– Olin maailman kyntöliiton johtokunnan jäsen ja Anjan opettamalla englannilla siellä pärjäsin.

Legendaarinen lehtori

Lehtori **Anja Virta** on legen-

daarinen opettaja, jota muistellaan aina siellä, missä kaksi tai kolme Pälkäneen yhteiskoulun 1960–1990 -lukujen oppilasta tapaa. Niin kävi taas kerran, kun PYKistä 1968 ylioppilaaksi päässeet tapasivat.

Anja Virta ehti olla tapaamisessa vain tovin, mutta varmasti hänen korvansa kuumottivat, sillä niin monissa puheenvuoroissa Anjaa muisteltiin lämmöllä:

– Enkusta oli viitonen tai kuutonen, mutta uskokaa tai älkää: Olen ollut Englannissa kerran tulkkina.

– Hyvin olen maailmalla pärjännyt Anjan opetuksen antamalla kielitaidolla. Olen ollut töissä Intiassa, Australiassa ja monessa muussa englantia puhuvassa maassa.

päässeistä 23:sta naisesta vain kolme on pitänyt tyttönimensä ja yhdellä on kaksoisnimi.

Osa entisistä lukiokavereista oli vaihtanut myös hiippakuntaa. Niinpä vuonna 1968 Pälkäneen yhteiskoulusta ylioppilaaksi kirjoittaneet aloittivat tapaamisensa laskemalla kukat poisnukkuneiden luokkatovereiden ja opettajien muistolle.

Sapteen Huipussa keväisenä lauantai-iltana kokoontuneet 8A- ja 8B-luokkalaiset näyttivät varsin vauraalta väeltä: parkki-paikalla kiiltelivät uudehkojen autojen kupeet illan kilossa, eikä kuulumiskierroksellakaan puhuttu pätkätoista. Elämä sujuu ja lapsenlapset tuovat iloa.

– Olen hullaantunut, hurmaantunut kahden pienen pojan mummo, kuvaili elämänsä nainen, joka ei päässyt toiveammattiinsa, mutta opiskeli sairaanhoitajaksi.

– Työssä riittäisi sarkaa, muttei enää ole voimia.

Työnantajalle uskolliset

1940-luvun lopulla syntyneet ovat suuria ikäluokkia. Oppikouluun he menivät useimmiten kansakoulun neljänneltä luokalta. Ylioppilastutkinnon jälkeen

Pälkäneen Yhteiskoulusta 1968 ylioppilaaksi päässeet tapasivat koko porukalla ensimmäisen kerran 40:een vuoteen. Kokoontumiseen pääsi paikalle 30 entistä koulukaveria.

– Virran Anja viitoittamana rupesin lukemaan englantia ja nyt olen sitä opettanut yli 30 vuotta.

Kemiat sopivat

Toki oppilaat muistelivat myös muita paikalla olleita opettajia: Hylliä (Erkki), Jallua (**Pekka Jalkanen**), Helinää (**Löfroos**) ja Ramia (**Rauhamäki**).

– 14 vuotta sitten minut saatiin eläkkeelle. Olen luuhailut kotinurkissa ja hauskaa on ollut, totesi Pekka Jalkanen.

– Aamulla nousen ylös ja kysyn itseltäni, mitä tänään teen, jatkoi Helinä Löfroos.

Tapaamista tervehti sähköpostitse Venssi (**Anssi Vehmaa**), joka toivotti kaikille kaikkea hyvää.

Raimo Rauhamäki opetti Pälkäneellä matemaattisia aineita vain tovin, mutta sinä aikana oppilas **Toini Vuorinen** ehti rakastua häneen. Raimo Rauhamäki lähti opiskelemaan kemiaa ja työskenteli Tullilaboratoriossa eläkkeelle pääsyynsä asti.

– Valitsin lyhyen matikan kun halusin lukea myös ranskaa, muisteli Toini Rauhamäki.

– Et, kun siksi, että Rami opetti kielilinjalta matikkaa, tarkensi Erkki Hylli.